

ՍԱՌԱ ՄԿՐՏՉՅԱՆ, տ.գ.թ.
Հայաստանի պետական
ճարտարագիտական համալսարան

ԿԱՅՈՒՆ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՍԱՀՄԱՆՄԱՆ ՇՈՒՐՋ

Տնտեսագիտական գրականության մեջ առկա են տարակարծություններ ինչպես Sustainable Development տերմինի բարգմանության, այնպես էլ նրա բովանդակության մեկնաբանության առումներով։ Այդուսակ 1-ում ներկայացված են աշխարհի մի շարք լեզուներով այդ տերմինի պաշտոնապես ընդունված բարգմանությունները։ Հայերեն լեզվով Sustainable Development տերմինի բարգմանությունը հանդիպում է երկու՝ «կայուն զարգացում» և «փնտնահարատ զարգացում» տարրերակներով։ Հայ գիտնականների մեծ մասի կողմից կիրառվում է կայուն զարգացում (ԿԶ) տերմինը։

Աղյուսակ 1

**Sustainable Development տերմինի պաշտոնապես ընդունված բարգմանությունները
աշխարհի մի շարք լեզուներով**

Աշխարհի լեզու	Sustainable Development տերմին-բնօրինակի պաշտոնապես ընդունված բարգմանությունը	Աշխարհի լեզվից հայերեն բառացի բարգմանությունը
Ֆրանսերեն	Developpment durable	Երկարաժամկետ զարգացում
Իտալերեն	Sviluppo sostenibile	Աջակցման արժանի զարգացում
Գերմաներեն	Nachhaltige Entwicklung	Շարունակական զարգացում
Ըվեներեն	En stadig utveckling	Կայուն զարգացում
Նորվեգերեն	En holdbar utvikling	Ամուր զարգացում
Ճապոներեն	Jizoki-tekina kaihatsu	Շարունակական զարգացում
Ռուսերեն	Устойчивое развитие	Կայուն զարգացում

Ուստի գիտնականների շրջանում արդեն մի քանի տասնամյակ է, ինչ այդ տերմինի բարգմանության շուրջ բանավեճեր են ընթանում։ Առաջարկվում են բարգմանության բազմաթիվ տարրերակներ՝ «քույլատրելի զարգացում», «չիյուծող զարգացում», «զարգացում, որը պահպանում է ամբողջականությունը», «հավասարակշռությունն ապահովող զարգացում», «փնտնաաջակցող զարգացում» և այլն¹։

Կայուն զարգացման խնդրի եռթյունը տերմինի բարգմանությունից չի փոխվում, քանի որ կարևորը հասկացության բովանդակությունն է։ Ն.Ն. Սոխենը նշում է, որ Sustainable Development տերմինի բարգմանությունը իրենից ներկայացնում է որոշակի լեզվական անհեթերություն, քանի որ կայուն զարգացում պարզապես չի կարող լինել. եթե կա զարգացում, ապա չկա կայունություն²։

Կայուն զարգացման հիմնախնդիրը լայնորեն հասկանալու համար անհրաժեշտ է կանգ առնել հենց «կայունություն» հասկացության վրա։ Տեսականորեն կայունությունը կարող է որոշվել միայն գործընթացի հմաստով։ Գործընթացը կոչվում է կայուն, եթե այն կարող է շարունակվել որոշակի ժամանակահատվածում։ Տվյալ գործընթացի ընդհատման հավանականության աճի դեպքում նրա կայունությունը ֆունկցիոնալ կախվածության մեջ իշխում է։ Այդպիսով, գործընթացը կարելի է բնութագրել որպես կայուն, եթե այն շարունակվելու է ժամանակի ընթացքում, նվազագույնը՝ սկզբնական մակարդակից ոչ ցածր։

Հարկ է նկատել, որ մինչ այժմ բացակայում է կայուն զարգացման համընդիանուր ընդունված գիտական սահմանումը, այնուամենայիվ այդ հասկացության բովանդակության «դասական»

¹ Розенберг, Г. С. Крутие ступени перехода к устойчивому развитию / Г. С. Розенберг, Д. Б. Гелашвили, Г.П. Краснощеков // Вестник РАН. – Т.66. – 1996. – № 5. – С. 436-440.

² Моисеев Н.Н. Судьба цивилизации. ПутьРазума. – М.: Языки рус. Культуры. – 2000. – 224 с.

ձևակերպումը համարվում է «Մեր ընդհանուր ապագան» զեկուցման մեջ Գ.Խ. Բրունդտլանդի տված սահմանումը. «Կայուն զարգացումը այնպիսի զարգացում է, որը բավարարում է արդի ժամանակաշրջանի պահանջմունքները՝ առանց վտանգի տակ դժվար գալիք սերունդների սեփական պահանջմունքների բավարարման հնարավորությունները»¹: Կայուն զարգացման սահմանումը ներառում է երկու արմատական հասկացություններ.

- պահանջմունքների հասկացությունը, այդ թվում՝ գերակա (քնակչության աղքատ խավերի գոյության համար անհրաժեշտ),
- սահմանափակումների հասկացությունը (պայմանավորված տեխնոլոգիայի և հասարակության կազմակերպման մակարդակով), որով որոշվում է մարդկության արդի և գալիք պահանջմունքների բավարարման շրջակա միջավայրի հնարավորությունը:

Վերը նշված սահմանման շուրջ եղել են բազմաթիվ տարակարծություններ և քննադատական փիտոլորություններ: Համաձայն մի տեսակետի՝ այն կրում է գրւան «մարդկային» բնույթ և ոչինչ չի ասում բնության և մարդու փոխհարաբերությունների բնույթի մասին². մի երկրորդ կարծիք գտնում է, որ հիմնախնդիրը ներկայացված է կենցաղային մակարդակով, անորոշ է և երկիմաստ, բացակայում է գիտական բովանդակությունը, բավականաշափ ասույց և կոնկրետ չէ գիտական խնդիրների դրվագի և վերլուծության նպատակների առումով³. մի երրորդ մեկնարանությամբ նրանում կասկածելի է «գալիք սերունդների սեփական պահանջմունքների» ինաստը (պարզ չէ՝ ինչպիսին կիխնեն պահանջմունքների բավարարման ձևերը, եթե նույնիսկ ընդունեած պահանջմունքների անփոփոխությունը)⁴ և այլն:

Գրականության մեջ կարելի է հանդիպել ԿԶ սահմանման ավելի քան 100 տարբերակների, որոնք իրարից տարբերվում են որոշակի հիմնախնդիր շեշտմամբ, սակայն Բրունդտլանդի սահմանման առանցքային տարբերը (ուսուրանությամբ նրանում կասկածելի միջև և դրանց այն շափով օգտագործում, որը կարող է վերարտադրել էկոլոգիական համակարգը), որպես կանոն, մնում են անփոփոխի:

Ստորև ներկայացված են ԿԶ առաջարկվող սահմանումներից մի քանիսը:

- *Վ.Ի. Դանիլով-Դանիլյան, Կ.Ս. Լուս.* «Կայուն զարգացումն այնպիսի զարգացում է, որի դեպքում շրջակա միջավայրի վրա ազդեցությունը մնում է կենտրոնաց տնտեսական հզորության սահմաններում այնպես, որ չեն քայլայում մարդու կյանքի վերարտադրության համար բնական հիմքերը»⁵:
- *Օ. Դրեյքը, Վ. Լուս.* «Կայուն զարգացումը տնտեսական աճ է, որն ապահովում է ներկայիս և ապագա սերունդների նյութական և հոգևոր պահանջմունքների բավարարումը պատմականորեն ձևավորված էկոհամակարգերի հավասարակշռության պահպանման պայմաններում»⁶:
- *Ն.Ն. Սոհիսել.* «Sustainable Development-ը զարգացում է, որը բույլատրելի է կամ համաձայնեցված բնության վիճակի և նրա օրենքների հետ»⁷:

Կայուն զարգացումը տցիալ-տնտեսական մեկնարանությամբ օրինաչափ է բնորոշել որպես արտադրական հնարավորությունների շահագործում այնպիսի մակարդակով, որը ծայրահեռ դեպքում չի բերում նրանց կրծատմանը, իսկ հաջորդող սերունդները կարող են դրանք օգտագործել ոչ նվազ արդյունավետությամբ, քան նախորդները: S. Տիտենքը նշում է, որ կայունության հիմնական շափանիշ պետք է համարել այն պայմանի պահպանումը, ըստ որի՝ ապագա սերունդների միջին վիճակագրական անձը պետք է գտնվի ոչ ավելի վատ պայմաններում, քան ժամանակակից սերնդի

¹ «Наше общее будущее»: Доклад Междуннародной комиссии по окружениюющей среде и развитию (МКОСР)»: Пер. с англ. / Под ред. и с послесл. С. А. Евтеева и Р. А. Перелета. – М.: Прогресс, 1989. – С. 50.

² Голубев В. С. Как перейти к устойчивому развитию // Вестник РАН. – 1995. Т.65. – № 3. – С. 239-241.

³ Левашов В. К. О социальной сущности концепции устойчивого развития. // Социологические исследования. – 1997. – № 4. – С. 3-14.

⁴ Писарев, В. Д. Стратегия устойчивого выживания человечества, экологический императив и международное сотрудничество / В. Д. Писарев // США: экономика, политика, идеология. – 1995. – № 10. – С. 63–73.

⁵ Данилов-Данильян В. И. Экологический вызов и устойчивое развитие / В. И. Данилов-Данильян, К. С. Лосев. – М.: Прогресс-Традиция, 2000. – С. 416.

⁶ Дрейер О. К., Лось В. А. Экология и устойчивое развитие: Учеб. Пособие. – М.: Изд-во УРАО. – 1997. – 224 с.

⁷ Моисеев Н.Н. Судьба цивилизации. Путь Разума. – М.: Языки рус. Культуры. – 2000. – 224 с.

Աերկայացուցիչը¹:

Տարբեր հայացքների համեմատական վերլուծության հիման վրա հեղինակը փորձել է սահմանել կայուն զարգացումը, որի մեջ արտացոլված են կայուն զարգացման հիմնարար սկզբունքները և երեր բաղադրիչները՝ տնտեսական, էկոլոգիական և սոցիալական:

Կայուն զարգացումը արդյունքների արդարացի բաշխմամբ շարունակական տնտեսական աճ է՝ ռեսուրսների գումարային չնվազող ներուժի և շրջակա միջավայրի որակի բարեկավող պայմաններում:

Առաջարկվող սահմանման մեջ:

- կայուն զարգացման տնտեսական և սոցիալական բաղադրիչները ներկայացված են «արդյունքների արդարացի բաշխմամբ շարունակական տնտեսական աճ» ձևակերպման մեջ, որն արտացոլում է տնտեսական աճի երկարաժամկետ բնույթը և նրա արդյունքների արդարացի բաշխումը՝ բավարարելով արդի և գալիք սերունդների պահանջնունքները,
- «ռեսուրսների գումարային չնվազող ներուժը» արտացոլում է կայունությունն ապահովող տնտեսական պայմանը քույլ կայունության հայեցության շրջանակներում (որի դեպքում ենքարդիրում է բնական կապիտալի փոխարինման հնարավորությունը կապիտալի այլ տեսակներով), որի տակ հասկանում ենք մարդկային, ֆիզիկական և բնական ռեսուրսների գումարային չնվազող ներուժի պահպանում և աճ երկարաժամկետ հատվածում, որը քույլ կտա չփորձացնել գալիք սերունդների պահանջնունքների բավարարման հնարավորությունները՝ ապահովելով սերունդների իրավահավասարության սկզբունքը,
- «շրջակա միջավայրի որակի բարեկավող պայմանները» ներկայացնում է ԿԶ-ի էկոլոգիական բաղադրիչը, ըստ որի՝ տնտեսական աճը չպետք է ուղեցվի բնության կազմակերպությունների գումարային չնվազող ներուժի պահպանում և աճ երկարաժամկետ հատվածում, որը քույլ կտա չփորձացնեցված (էկոլոգիզացված):

Հարկ է նկատել, որ սահմանելով կայուն զարգացումը որպես շարունակական տնտեսական աճ՝ կայուն զարգացման հայեցակարգի սկզբունքներին և չափանիշներին համապատասխան, կարելի է կայուն զարգացում և կայուն տնտեսական աճ հասկացություններն օգտագործել համարժեք իմաստներով: Դա հիմնավորված է այն հանգամանքով, որ տվյալ դեպքում խոսքը վերաբերում է որակական տնտեսական աճին, որն ապահովում է իրական զարգացում: Իսկ տնտեսական աճի տեխնածին մոդելի դեպքում տնտեսական զարգացում և տնտեսական աճ հասկացությունները տարբերվում են. տեխնածին տնտեսական աճը ենթադրում է նյութական և էներգետիկ հոսքերի ծավալների և արագության մեծացում, բնակչության քանակական աճի և մարդկային աշխատանքի արդյունքների պաշարների ծավալի ավելացում, մինչդեռ տնտեսական զարգացումը ենթադրում է որակական բարեկավումներ ֆիզիկական ծավալների և հոսքերի կառուցվածքում: Եթե տեխնածին տնտեսական աճը՝ հիմնված քանակական ցուցանիշների վրա, ի վեջու հանգեցնում է ինքնառշացման (և այդպիսով «անկայուն» է), ապա կայուն տնտեսական աճը երկարաժամկետ հատվածում հենց կայուն զարգացումն է:

¹ Tietenberg, T. Environmental and Natural Resource Economics / 4th ed. Harper Collins College Publishers. –New York, 1996.

ԿԱՅՈՒՆ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՍԱՀՄԱՆՄԱՆ ՇՈՒՐՋ

ԱԱԾԱ ՄԿՐՏՉՅԱՆ, առ.գ.թ.

Հայաստանի պետական
ճարտարագիտության համալսարան

Համառոտագիր

Սկզբնավորվելով անցյալ դարի 70-ական թվականներին, կայուն զարգացման հայեցակարգը դարձել է ամենաարագ զարգացող և կիրառություն գտնող տեսություններից մեկը: Չնայած դրան, մինչ այժմ բացակայում է կայուն զարգացման համընդիանուր ընդունված գիտական սահմանումը և շարունակվում են գիտական վեճերը ինչպես Sustainable Development տերմինի բարգնանության, այնպես էլ նրա բովանդակության մեկնաբանության մուտքում: Աշխատանքում ներկայացվել են կայուն զարգացման տերմինի և սահմանման շուրջ տարբեր մոտեցումներ: Տարբեր հայացքների վելուծության արդյունքում առաջարկվել է կայուն զարգացման նոր սահմանում, որն իր հիմքում ունի Հայաստանի տնտեսության թույլ կայունության մոդելը:

Քանակի բառեր. կայուն զարգացում, տնտեսական աճ, ռեսուրսներ, սերունդների պահանջմունքներ, կայուն զարգացման տնտեսական, էկոլոգիական & սոցիալական բաղադրիչներ:

ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ

САРА МКРТЧЯН, к.э.н.

Государственный инженерный
университет Армении

Аннотация

Концепция устойчивого развития, появившаяся в начале 70-х годов прошлого века, стала одной из самых быстро развивающихся и нашедших широкое применение теорий. Несмотря на это, до сих пор не существует универсального научного определения понятия устойчивого развития и продолжаются научные споры как относительно перевода термина „Sustainable Development“, так и толкования его содержания. В работе представлены различные подходы к термину и определению понятия „устойчивое развитие“. В результате анализа различных взглядов предложено новое определение устойчивого развития, в основе которого лежит модель слабой устойчивости экономики Армении.

Ключевые слова: устойчивое развитие, экономический рост, ресурсы, потребности поколений, экономические, экологические и социальные компоненты устойчивого развития.

ON DEFINITIONS OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT

САРА МКРТЧЯН, Candidate of Sciences (Economics)

State Engineering University of Armenia

Abstract

From the beginning of the 1970s of the last century, the concept of the sustainable development has become one of the most rapidly developing and applied theory. However, till now there is no precise and common academic definition of sustainable development and currently the arguments on both the translation of the term “Sustainable Development” and the interpretations regarding its meaning are still going on. The article presents different approaches to the term and definition of sustainable development. Based on the results of analysis of different views the author proposes a new definition of sustainable development that reflects the weak sustainability model of the Armenian economy.

Keywords: sustainable development, economic growth, resources, needs of generations, economic, environmental and social components of sustainable development.